

શ્રી સામાયિક વ્રત

મુનિ શ્રી લક્ષ્મીચંદ્ર

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૫૦૧ કિંમત

ગ્રંથનામ ૨૧ામાધિક પ્રત

વર્ગીક ૫૩૩:૪૩૯૧

પૂજ્ય શ્રી લાધાજી સ્વામી સ્મારક ગ્રંથમાળા:
મણકો ૧૮ મો.

શ્રી સામાયિક વ્રત

—:૦:—

સંપાદક

જૈન મુનિ શ્રી લક્ષ્મીચંદ્રજી મહારાજ
(લીંણડી સંપ્રદાય)

—૦—

પ્રકાશક

ભચાઉ (કચ્છ-ધોળા) નિવાસી
નિસર કેશવજી વીરમભાઈ
તરફથી સદુપયોગ અર્થે ભેટ.

વ્રત ૧૦૦૦

આવૃત્તિ ૧લી

વિ. સં. ૧૯૯૫

ઇ. સ. ૧૯૩૯

મૂલ્ય: પાઠન અને વર્તન

ગુજરાતી કવિપરિષદ સમીતે શ્રી છોટાલાલજીકૃત કેટલાંક અમૂલાં પુસ્તકો

મળુકો

મૂલ્ય

૧-૨ વિદ્યાસાગર ભાગ ૧-૨ (મંત્ર સાથે બાંધેલા) ૦-૧૨-૦

૫ ભક્તામર મંત્ર માહાત્મ્ય (કથા યંત્ર-મંત્રસહિત) ૨-૦-૦

૧૨ પવિત્ર પ્રમદાનું પરાક્રમ (સ્ત્રીશક્તિની નવલકથા) ૦-૧૦-૦

૧૩ શ્રી લઘુ કાવ્ય બત્રીસી

(સામાજિક ધાર્મિક વિષયોનાં કાવ્યો) ૦-૮-૦

૧૯ બે હાથ જોડી (સર્વમાન્ય પ્રાર્થના) બીજી આવૃત્તિ ૦-૪-૦

૨૨ પ્રશ્નવ્યાકરણ સૂત્રનો ગુજરાતી અનુવાદ ૦-૧૦-૦

૨૩ માયાવી સંસાર (સામાજિક રસિક નવલકથા) ૧-૪-૦

૨૪ શ્રી રાયપસેલિય સૂત્રનો ગુજરાતી અનુવાદ

ટીકા ટીપ્પણ સહિત.....પાકું પુઠું ૦-૧૦-૦

૨૫ પાંચ જ્ઞાનનો નકશો (નંદીજી સૂત્રના સાર રૂપે) ૦-૨-૦

૨૬ ઉપદેશમિન્દુઓ (કવિ શ્રી મુળદાસ મોનદાસકૃત) ૦-૪-૦

૨૮ ભૂલી જતાં શીખો (મો. પા. દ્વેકૃત) ૦-૦-૬

દરેક પુસ્તકનું ટપાલ-વી. પી. ખર્ચ કીંમત ઉપરાંત સમજવું.

પુસ્તકો મળવાનું સ્થળ :

પૂજ્ય શ્રી લાધાજી સ્વામી પુસ્તકાલયના વ્યવસ્થાપક

રતિલાલ આઘડભાઈ શાહ

હાલીયા પરા, લીંબડી (કાઠિયાવાડ) બી. એસ. રેલ્વે

શ્રી સામાયિક વ્રત

(ઉઘાડે મુખે તથા હીવાને અજવાળે વાંચવું નહિ.)

પાઠ ૧ લો નમોઃકાર-પંચપરમેષ્ઠીનો.

નમો અરિહંતાણું નમો સિદ્ધાણું નમો
આયરિયાણું નમો ઉવજઝાયાણું નમો લોચ્ચે સવ્વ
સાહુણું ૧ અં ૩૫

પાઠ ૨ ને વંદનાનો.

તિજ્જુત્તો આયાહિણું પયાહિણું વંદામિ
નમંસામિ સક્કારેમિ સમાણેમિ કલ્લાણું મંગળં
દેવયં ચેધયં પન્નજ્જુવાસામિ. ૨ અં ૪૩.

પાઠ ૩ ને ઇરિયાવહિનો.

ઇંછીમિ પડિઝ્ઝમિઉં ઇરિયાવહિયાચ્ચે વિરાહ-
ણાચ્ચે ગમણાગમણે પાણુઝ્ઝમણે ખીયઝ્ઝમણે હરિય-
ઝ્ઝમણે ઉસાઉત્તિંગ પણુગદ્દગ્ગ મદ્દિમઝ્ઝડા સંતાણા-
સંઝ્ઝમણે જે મે જીવા વિરાહિયા એગેંદિયા બેઇદિયા

તેઈદિયા ચઉરિંદિયા પંચેંદિયા અભિહયા વત્તિયા
લેસીયા સંઘાઈયા સંઘટ્ટિયા પરિયાવિયા કિલામિયા
ઉદ્ધવિયા ઠાણા ઉઠ્ઠાણું સંક્કામિયા જીવિયાઓ
વવરોવિયા તસ્સ મિઠ્ઠી મિ દુક્કડં. ૩ અ. ૧૪૮

પાઠ ૪ થો કાયોત્સર્ગની વિધિનો.

તસ્સ ઉત્તરીકરણેણું પાયછિત્તકરણેણું
વિસોહિકરણેણું વિસ્સલ્લિકરણેણું પાવાણું કમ્માણું
નિઘ્ધાયણુઠાએ ઠામિકાઉસ્સગ્ગં અન્નથ્થ ઉસ્સસિએણું
નિસ્સસિએણું ખાસ્સિએણું છિએણું જંભાઈએણું ઉડુ-
એણું વાયનિસગ્ગેણું ભમલિએ પિત્તમુછાએ સુહુમેહિં
અંગ સંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલ સંચાલેહિં સુહુમેહિં
દ્વિઠિ સંચાલેહિં એવમાઈએહિં આગારેહિં અભગ્ગો
અવિરાહિઓ હુન્ન મે કાઉસગ્ગો જ્ઞવઅરિહંતાણું
ભગવંતાણું નમોક્કારેણું ન પારેમિ તાવકાયં ઠાણેણું
મોણેણું ઝાણેણું અપ્પાણું વોસિરામિ. ૪ અ. ૧૮૯
(ઈહાં ઈરીયાવહી ને નમોક્કાર એકનો કાઉસગ્ગ કરવો)

પાઠ ૫ મો ચઉવીસંથાનો.

લોગસ્સ ઉબ્બજેયગરે ધમ્મતિથ્થયરે જિણે, અરિ

હંતે કિતઠસિં ચઉવીસંપિ કેવલી ૧. ઉસલમજિ-
 ચંચવંદે, સંલવમલિનંદણંચ સુમઈંચ; પઉમપ્પહ-
 સુપાસં, જિણંચચંદપ્પહં વંદે ૨ સુવિહિંચપુઠ્ઠંતં,
 સીયત્ત સીજ્જંસં વાસુપુજ્જંચ, વિમલમણંતંચજિણં,
 ધમ્મંસંતિંચ વંદામિ. ૩ કુંથુંઅરંચમલ્લિં, વંદે મુણિ
 સુવ્વયંનમિજિણંચ; વંદામિરિઠનેમિં, પાસં તહ વદ્ધ-
 માણંચ. ૪ એવં મએ અલિથુયા, વિહુય રયમત્તા
 પહીણુજરમરણા; ચઉવિસંપિજિણુવરા, તિથયરા
 મે પસીયંતુ. ૫ કિત્તિયવંદિયમહિયા, જે એ લોગસ્સ
 ઉત્તમાસિદ્ધા; આરુગ્ગંખોહિલાલં, સમાહિ વર મુત્ત-
 મં દિંતુ. ૬ ચંદેસુનિમ્મલયરા, આઠ્ઠિએસુ અહિયં
 પયાસયરા; સાગરવરગંભીરા, સિદ્ધાસિદ્ધં મમંદિસંતુ
 ૭ અં ૨૫૬.

[ચઉવીસંથા (લોગસ્સ) નો પાઠ ઉભા ઉભા કહીને
 પછી જો સાધુ કે સાધ્વીજી ત્યાં ખીરાજતા હોય-હાજર
 હોય તો તેમને વિધિપૂર્વક ઉઠ ખેસ કરી ત્રણ વાર વંદન
 કરી સામાયિકની આજ્ઞા માગવી અને જો સાધુજી કે સાધ્વીજી
 ત્યાં હાજર ન હોય તો પૂર્વ અથવા ઉત્તર દિશાએ અથવા

છશાન કોણની સન્મુખ ઉભા રહી-શ્રી સીમંધર સ્વામીને વિધિપૂર્વક પંચાંગ નમાવી-વંદન કરીને સામાયિકની (બે, ચાર, છ, જોટલી ઘડીનાં સામાયિક કરવાં હોય તેટલી ઘડીની) આજ્ઞા માગવી અને ઉભા રહી બે હાથ જોડી છડો પાઠ કહેવો.]

પાઠ ૬ ઠો સામાયિક આદરવાની વિધિ.

દ્રવ્ય થકી સાવજ્ઞ જોગ સેવવાના પચ્ચખાણુ ૧, ક્ષેત્રથકી આખા લોક પ્રમાણે ૨, કાળ થકી બે ઘડી સુધી તે ઉપરાંત ત્રણ નમોઝકાર ગણી ન પાળું તિવાર સુધી ૩, લાવ થકી છ કોટિએ પચ્ચખાણુ. ૪. કરેમિલંતે સામાઈયં સાવજ્ઞં જોગં પચ્ચખામિ જ્ઞવ નિયમ પજ્જુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણું ન કરેમિ ન કારવેમિ મણુસા વયસા કાયસા તસ્સ ભંતે પડિકકમામિ નિંદામિ ગરહામિ અપ્પાણું વોસિરામિ. ૬ અં ૧૪૬.

પાઠ ૭ મો થયથુય મંગલનો.

(જમણો દીંચણુ ધરતી થાપી, ડાબો દીંચણુ ઉભો રાખી, બે હાથ જોડી અંજલી મસ્તકે અડાડી નમોઝથુણું કહેવું.)

નમોઽથુણું ૧ અરિહંતાણું ૨ ભગવંતાણું ૩
 આઈગરાણું ૪ તિથ્યચરાણું ૫ સયંસંબુદ્ધાણું ૬
 પુરિસોત્તમાણું ૭ પુરિસસિંહાણું ૮ પુરિસવર પુંડ-
 રિયાણું ૯ પુરિસવર ગંધહૃથીણું ૧૦ લોગુત્તમાણું
 ૧૧ લોગનાહાણું ૧૨ લોગહિયાણું ૧૩ લોગપદ્ધવાણું
 ૧૪ લોગપદ્ધજેયગરાણું ૧૫ અભયદયાણું ૧૬ અ-
 જ્ઞહયાણું ૧૭ મગ્ગદયાણું ૧૮ સરણુદયાણું ૧૯
 જીવદયાણું ૨૦ બોહિદયાણું ૨૧ ધમ્મદયાણું ૨૨
 ધમ્મદેસિયાણું ૨૩ ધમ્મનાયગાણું ૨૪ ધમ્મસાર-
 હિણું ૨૫ ધમ્મવરચાઉરંત ચક્કવટીણું ૨૬ દીવો
 ૨૭ તાણું ૨૮ સરણુ ૨૯ ગઈ ૩૦ પઈઠા ૩૧
 અપ્પહિહયવરનાણું દંસણુધરાણું ૩૨ વિયદ્દહિમાણું
 ૩૩ જિણુણું ૩૪ જાવયાણું ૩૫ તિન્નાણું ૩૬
 તારયાણું ૩૭ બુદ્ધાણું ૩૮ બોહિયાણું ૩૯ મુત્તાણું
 ૪૦ મોયગાણું ૪૧ સંવન્નુણું ૪૨ સંવદ્ધરિસિણું
 ૪૩ સિવ ૪૪ મયલ ૪૫ મરૂય ૪૬ મણુંત ૪૭
 મજ્જય ૪૮ મવાબાહ ૪૯ મપુણુરાવતિ ૫૦

સિદ્ધિગઢનામધેયં ૫૧ ઠાણું સંપત્તાણું પર નમોઞિણુણું
૫૩ જીયલયાણું ૫૪ અં ૨૭૮

[દરેક વ્રતમાં ત્રણ નમોઞિણુણું કરવાનાં તેની સમજ.]

પહેલું નમોઞિણુણું-શ્રી આંતાસિદ્ધ ભગવંતને કરવાનું છે તેમાં એવી રીતે સમજવાનું કે પ્રથમના તેંતાળીસ બોલ એટલે “ સુવદરિસિણું ” એ બોલ કહેશે છે તે પ્રમાણે શ્રી અરિહંત હતા; અને જેઓ સિદ્ધ થએલા છે તેમને માટે પાછલા દશ બોલ જાણવા.

બીજું નમોઞિણુણું-શ્રી અરિહંતદેવને કરવાનું છે. તેમાં એવી રીતે સમજવાનું કે પ્રથમના જે તેંતાળીસ બોલ કહેલા છે તે પ્રમાણે તેઓ બિરાજમાન છે અને તેઓ પાછળના દશ બોલમાં બતાવ્યા પ્રમાણે સિદ્ધ થવાના કામી છે. તે બીજું નમોઞિણુણું કરવાની રીત એવી છે કે-પહેલા નમોઞિણુણુંની માફક જ પહેલેથી “ સિદ્ધિગઢનામધેયં ” શબ્દ સુધી કહેવું અને “ ઠાણું સંપત્તાણું ” શબ્દને બદલે “ ઠાણું સંપાવિયો કામાણું ” શબ્દ બોલવો અને ત્યાર પછીનાં ૫૬ બોલવાં નહિ.

ત્રીજું નમોઞિણુણું-વર્તમાન કાળના સ્વધર્મચારને કરવાનું છે, તે એવી રીતે કે મારા ધર્મશુર, ધર્મચાર,

ધર્મોપદેશક, સમ્યક્ત્વરૂપી બોધમીજના દાતાર, મિથ્યાત્વરૂપી
તિમિરના મટાડનાર, બહુસૂત્રી, સૂત્ર સિદ્ધાંતના જાણુ, તરણુ,
તારણુ, તારણી નાવ સમાન, સફરી જહાજ સમાન, કલ્પ-
તર સમાન, રત્ન ચિંતામણી સમાન, પાર્શ્વમણિ સમાન
ધર્મના નાયક, ધર્મના મુખી, જીનશાસનના શણુમાર, એવી
અનેક સર્વ શુભોપમાએ બિરાજમાન મુનિરાજ પુજ્ય
સાહેબ શ્રી ૧૦૦૮

આદિ સાધુ સાધ્વીજી
શુર્વાદિકની આજ્ઞા પ્રમાણે જ્યાં જ્યાં વિચરે છે ત્યાં ત્યાં
તેઓને મારા સમય સમયના સંપુર્ણ વિધિ સહિત વંદના
નમસ્કાર હોજો.

પાઠ ૮ મો સામાયિક પાળવાની વિધિનો.

એહવા નવમા સામાયિક વ્રતના પંચ અર્થવારા
જાણિયબ્યા નસમાયરિયબ્યા તંજહા તે આલોહ.
મણુદુપ્પણિહાણે ૧ વયદુપ્પણિહાણે ૨ કાયદુપ્પણિહાણે
૩ સામાઈયસ્સસઈઅકરણુઆએ ૪ સામાઈયસ્સ
આણુવઈયસ્સ કરણુઆએ ૫ તસ્સ મિછામિદુક્કડં.
૧. સામાયિક સમક્રએણું નકાસિયં નપાલિયં નતીરિયં
નકીટ્ટિયં નસોહીયં નઆરાહીયં આણુઆએ આણુપાલિતા

નભવઇ તસ્સમિં ૨. સામાયિકમાં દસ મનના દસ
 વચનના બાર કાયાના એ બત્રીસ દોષ માંહીલો જે
 કોઈ દોષ લાગ્યો હોય તો તસ્સમિં ૩. સામાયિકમાં
 સ્ત્રીકથા ભત્તકથા દેશકથા રાજકથા એ ચાર
 કથા માંહીલી વિકથા કરી હોય તો તસ્સમિં ૪.
 સામાયિકમાં આહાર સંજ્ઞા ભય સંજ્ઞા મૈથુન
 સંજ્ઞા પરિગ્રહ સંજ્ઞા એ ચાર સંજ્ઞા માંહીલી સંજ્ઞા
 કરી હોય તો તસ્સમિં ૫. સામાયિક વિધિએ લીધું
 વિધિએ પાળ્યું વિધિએ કરતાં અવિધિએ થયું
 હોય તો તસ્સમિં ૬. સામાયિકમાં અતિક્રમ વ્યતિ-
 ક્રમ, અતિચાર, અણુચાર, જાણતાં અજાણતાં, મને
 વચને કાયાએ કરી કોઈ દોષ લાગ્યો હોય તો ત-
 સ્સમિં ૭. સામાયિકમાં કાનો માત્રા મીંડી પદ
 અક્ષર ઓછું અધિક વિપરીત ભણાણું હોય તો
 અનંત સિદ્ધ કેવળીની સામે મહારે મિછછામિ
 દુક્કંડં ૮. અં ૪૨૪

સામાયિક કરવાની વિધિ

પ્રથમ મુહુર્ત પડિલેહણ કરી બાંધવી. ૧. પથરાણું પલેવીને જોઈને પાથરવું. ૨. ગોછો તથા રજોહરણો પડિલેહણ કરી રાખવો. ૩. લઘુનીતનું ભાજન જોઈ રાખવું. ૪. પેહેરવાનું કપડું હાથ સાડા પાંચનું પેહેરવું. ૫. ઓઢવાનું કપડું હાથ સાડા પાંચનું ઓઢવું. ૬.

હવે સામાયિકના સાત પાઠની વિગત:-નમો-કકાર ૧, તિષ્ણ્તો ૨, ઇછિછામિ પડીકકમિઊં ૩, તસ્સઉત્તરી ૪, લોગસ્સ ૫, દ્રવ્યથકીનો ૬, નમો-શ્ચુણું ૭, એ સાત પાઠ લણીને સામાયિક કરવું.

હવે સામાયિક પાળવાના વિધિને વિષે પાઠ સાત કહેવા તેમાં દ્રવ્ય થકીનો પાઠ ન કહેવો ને તેને બદલે એહવા નવમા સામાયિક વ્રતના પંચ અધ્યારાદિક કહેવા.

બત્રીસ દોષ ટાળી સામાયિક કરવું,
તે દોષ નીચે મુજબ.

મનના દોષ ૧૦

૧ નિર્વિવેકી મન કરે. ૨ યશ કીર્તિની વાંચના કરે. ૩ ધનનો લાભ ઇચ્છે. ૪ ગર્વ કરે. ૫ નિંદાના લયથી. ૬ અવિનય કરે. ૭ સામાયિકના ક્ષણનો સંદેહ કરે. ૮ મનમાં કષાય કરે. ૯ પરભવે મને આ રિદ્ધિ દેવતાની પદવી મળે એવી વાંચના કરે. ૧૦ સામાયિક માંહી રોષ કરે એ દોષો મનથી નીપજે.

વચનના દોષ ૧૦

૧ કુવચન બોલે. ૨ કોઇને ધ્રાશકો પડે એવી ભાષા બોલે. ૩ સામાયિકમાં સ્વર આલપે. ૪ આપણે છાંદે બોલે. ૫ સૂત્રો સંક્ષેપે બોલે. ૬ કલ્પેશ કરે. ૭ રાજકથાદિક વિકથા કરે ૮ હાંસી મસ્કરી કરે. ૯ સંપદા વિના ઉતાવળો બોલે. ૧૦ મોકળાને (વ્રત વિનાનાને) જવા આવવાના આદેશ આપે. એ દોષ વચન થકી નીપજે.

કાયાના દોષ ૧૨

૧ વસ્ત્ર તથા ભુજ્યએ કરી પલાંડી ગાંધે. ૨ આસન આધું પાછું ફેરવે. ૩ ચપળપણે સર્વ દિશાએ જુવે. ૪ ગૃહ સંબંધી, સાવધ (સાવધ એટલે પાપકારી) કર્મ કરે. ૫ ભીંત સ્થંભાદિકે ઓઠીંગી બેસે. ૬ અંગ ઉપાંગ અતિ સંકોચે. ૭ આળસ મરડે તથા ધર્મકાર્યે આળસ કરે. ૮ ટાચકા વગાડે. ૯ શરીરનો મેલ ઉખાડે. ૧૦ પુંજ્યા વિના શરીર ખંબોળે. ૧૧ વિસામણ કરાવે. (અંગ ચંપાવે). ૧૨ નિદ્રા કરે. એ બાર દોષ કાયાથકી નીપજે.

સંપૂર્ણ

હે પ્રભુ !

(રાગ-ઓધવજના સંદેશનો.)

પાર્શ્વ જિજ્ઞાસુ ચરણ નમીને તાલ્લરા,
પ્રકટ કરે છું મહારાં સધળાં પાપ જો;
દેવ દયાળુ દયા કરી મુજ સાંભળો,
તુજ વિશુ કયાં જઈ પોકારું સંતાપ જો. પાર્શ્વ ૦ ૧

પૂરવ પુણ્યે માનવ તન હું પામીયો,
 પણ ના જાણ્યું તેનું મૂલ્ય અમૂલ્ય જો;
 પ્રજાપતિને કર જોમ હીરો લાધીયો,
 બાંધી ગર્ધવ કંઠે કરીયો ધૂળ જો. પાર્શ્વ ૦ ૨
 જમ છેતરવા ઢોંગ કરું વૈરાગ્યનો,
 રંજન કરવા લોક કરું વ્યાખ્યાન જો;
 માનરહીતના બચુતરનો ઉપયોગ શું ?
 વાદવિવાદે ખોયું સહુ સન્માન જો. પાર્શ્વ ૦ ૩
 વાણી તો પરનિંદા દોષ થકી ભરી,
 વિષયોનું દષ્ટિમાં ભરીયું ઝેર જો;
 દુષ્ટ વિચારે મનકું અહોનિશ રાયતું,
 પામું ક્યાંથી પ્રભુ ! તમારી મહેર જો ? પાર્શ્વ ૦ ૪
 ઉગીને આથમતાં સુધી પાપમાં,
 જીવન વિતાવ્યું જાણ્યો ના કંઈ ધર્મ જો;
 સદ્ગુણનાં તો સ્વપ્ને પણ દર્શન નહિ,
 અવિચારી મેં કીધાં કાળાં કર્મ જો. પાર્શ્વ ૦ ૫
 દુઃખથી ત્રાસી આવ્યો શરણે નાથજી !
 રાખ ! રાખ ! એ દિન દયાળુ દેવ જો;
 સ્વર્ગ અને અપવર્ગ તજ્યાં સુખ ના ચહું,
 લાધુ ચહે છે તુંજ પદ ફેરી સેવ જો. પાર્શ્વ ૦ ૬
 મુનિ છાયાલાલજી.

મહોદ્ધું મન

(રાજ-ઓધવજના સંદેશાનો)

વૈર તજને વહાલા ! આનંદે રહો,
આનંદ નહિ ત્યાં માનવજીવન ધૂળ જો:
અહ્ય જીવનમાં દુઃખથી શાને દાઢવું ?
જીવન વિત્યે દેહ તણું શું મૂલ્ય જો. વૈર૦ ૧

ઝણાનુઅધેથી મળીયા આપણે,
તેમાં શાને કરવો કંઈ વિખવાદ જો;
સંબંધો છૂટયેથી સહુ છૂટા થયું,
તેમાં કદિએ બનતો ના અપવાદ જો. વૈર૦ ૨

ચંદન સમ શીતલતા સહુને આપજો,
પામી શકશે સહુ જનનાં સન્માન જો;
તન ધનના વૈભવમાં ના છાકી જશે,
દીન બંધુનાં કરજો ના અપમાન જો. વૈર૦ ૩

શસ્ત્ર તણા પણ કાતિલ ધા રૂઝાઈ જતાં,
વચન તણાં પ્રણ કદિએ ના રૂઝાય જો;
શસ્ત્રોથી લડનારાં દિલડાં મળી જતાં,
વચને વિંધ્યા દિલડાં ના સંધાય જો. વૈર૦ ૪
સાથે રે નહિ આવે તન ધન ધામ આ,
ખાલી હાથે જીવું થઈ નિરાશ જો;

વિનાશી એ વસ્તુ માટે વૈર શાં ?
 પ્રીતિનાં લ્હાણાંથી પૂરે આશ ને. વૈર૦ ૧
 બળતા ને જન દેષ ક્ષેશની જાળમાં,
 સ્નેહજળ સિંચી કારો ઝેરી જાળ ને;
 વૈર કર્યેથી વૈર કદિ જાતું નથી,
 પ્રેમ કર્યેથી વૈર સમે તત્કાળ ને. વૈર૦ ૨
 મુસાશીરખાતું રે આ જગ જાણુજે,
 આવી ઠરીયા આપણુ સહુએ ત્યાંય ને;
 જીવન ફેરી રાત્રિ આ પૂરી થતાં,
 જાતું એમાં ઢીલ જરી નવ થાય ને. વૈર૦ ૩
 સ્ત્રીકારો ના માન અને અપમાનને,
 સુખ દુઃખ એ તો માયા ફેરી જાળ ને;
 તેનાથી પર જમને પરબ્રહ્મે રમે,
 છૂટે બંધન તૂટે સદુ જાળ ને. વૈર૦ ૪
 મન મોટું રાખીને ગમ ખાજે સદા,
 મુખી થવાનો સાચો એ છે માર્ગ ને;
 લધુ જીવનમાં ધડી બે ધડી સાથે રહી,
 સુધારજો કાંઈ જીવન કેરું તંત્ર ને. વૈર૦ ૫
 મુનિ છારાલાલજી.

વચનામૃત

- (૧) જ્ઞાન અને ક્રિયા સાથે હોય તો જ કર્મથી મુક્તિ છે.
- (૨) ક્રિયાને ઉત્થાપી અધ્યાત્મની વાતો કરનાર શ્રી વીતરાગ દેવના માર્ગને ભૂલેલા છે.
- (૩) પોતાને જૈન તરીકે માનનાર ગૃહસ્થે હંમેશા પ્રભાતે એક સામાયિક તો કરવું જ જોઈએ.
- (૪) કાંઈ પણ વ્રત પચ્ચખખાણુ ત્યાગ વિનાનો જે દિવસ જાય તે દિવસ વ્યર્થ ગયો સમજવો.
- (૫) બહારના ત્યાગ વિના મનનો સંયમ નથી, મનના સંયમ વિના આત્મિક શાન્તિ નથી, અને આત્મિક શાન્તિ વિના કર્મમુક્તિ નથી.

મુનિ લક્ષ્મીચંદ્ર

(લીંગડી સંપ્રદાય)

અમૃત વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં સંઘવી વાડીવાલ કાકુભાઈએ
છાપ્યું. માણેકચોક, પોસ્ટ ઓફીસ પાસે-અમદાવાદ.

